

му съ растреперанъ гласъ. Сичкитѣ ми дѣца ма погледнаха умилно и жаловно. — Ако го правятъ хората нека си го правятъ, а ний съ тебе не трѣба да го правимъ“, ми отговори Семо, нѣ тѣй кротко, щото азъ са зарадвахъ, като си помислихъ, че може да му е отминалъ гнѣвътъ. — „Не ли ти са мили?“, му казахъ азъ, като погледнахъ дѣцата си, и заплакахъ. „Не ли ми са мили?“ искрещя пакъ Семо ядосано, „беки само на тебъ сж мили, или сж само твои дѣца? Тѣ сж и мои и мили ми сж; нѣ трѣба да са служи и на батушка — Царя“. „Трѣба, казахъ азъ, не ли е човѣкъ за човѣкъ? ще намѣримъ нѣкого, а пѣкъ имаме съ какво да го откупимъ“.

— Тате! ние ще спечелимъ за двѣ години колкото трѣба да откупимъ единъ волникъ, продума единъ отъ синоветѣ ни.

— Че и ти ли брѣтвишь като баба, отговори баща му, види са че не ти са ще да служишь, или какво?... или са боишь?

— Не, не са боя, каза синътъ, и сички пакъ млъкнахме.

— Азъ рѣкохъ че не бива волникъ, и тѣй ще бжде, повтори Семо натхртено... Волникъ? захвана пакъ да говори на менѣ ококорено, нѣ ако батушка — царъ поиска да направи на сина ти нѣкоя милость, да му даде една награда, ти щѣше ли да хванешъ на мѣсто сина си нѣкой волникъ, комуто да са даде тая милость или награда? Волникъ ли? Та какъвъ ще бжде този волникъ, който са продава, не ли нѣкой провалникъ, пиеница, развратенъ, когото слѣдъ година слѣдъ двѣ, може би не ще да го има на свѣта? Мигаръ отъ такива слуги има нужда батушка царъ? Мигаръ такова искашь ти да бжде христорлюбивото му войнство? какъвъ войникъ ще стане отъ него? Самъ си лошавъ, разваленъ, той ще да похаби и другитѣ, които сж около него. Споредъ тебе, и, ако сж на твойя умъ сичкитѣ богати, то сѣки богатъ ще може да си откуиwa по единъ нехранимайку-войникъ на мѣсто сина си? не ли